

Hugo Bouter

Maar de wijsheid, waar is zij te vinden?

De vraag van Job en het antwoord van het Nieuwe Testament

Job 28:12

De geschiedenis van Job is welbekend. Hij verloor op één dag alles wat hij bezat, zijn rijkdom en zijn tien kinderen. Al het lijden dat een mens maar kan treffen, overkwam hem. Het gebeurde onder Gods toelating. Zijn vrienden kwamen hem troosten, en Job probeerde zichzelf te rechtvaardigen toen zij hem schuldig verklaarden. In zijn laatste redevoering stelt hij dat de mens wel allerlei rijkdom – zilver, goud, koper en andere bodemschatten – weet te verzamelen, maar dat de wijsheid voor hem onvindbaar is.

De wijsheid – vanwaar komt zij? Waar is de verblijfplaats van het inzicht? Ze is niet te vinden in het land der levenden. Ze is ook niet te koop voor zilver of goud. Men kan haar niet ruilen voor allerlei kostbaarheden. Alleen God kent de weg naar de wijsheid. Hij heeft de wijsheid reeds een plaats gegeven, toen Hij haar gebruikte om al Zijn scheppingswerken tot stand te brengen (Job 28:23-27). Aan de mens echter heeft Hij een ándere vorm van praktische wijsheid voorgeschreven, die bestaat uit het *vrezen* van God en het *wijken* van het kwade: '(...) maar tegen de mens zei Hij: Zie, de vreze van de HEERE – dat is wijsheid, en van het kwade te wijken is inzicht' (Job 28:28). Dit is de wijsheid die wel binnen ons bereik ligt, maar waarvan de *goddeloze* niets wil weten. Job was zich ervan bewust dat hij déze wijsheid steeds in praktijk had gebracht. Godsvrucht, godvrezendheid, dat is het hebben van eerbied en ontzag voor God. Als wij Hem 'vrezén', geven wij Hem de

plaats die Hem toekomt en dat is ware wijsheid. Dan zien wij Hem, maar ook onszelf in het juiste licht en wandelen wij voor Zijn aangezicht.

Christus, de wijsheid van God

In het licht van het Nieuwe Testament valt er natuurlijk veel meer te zeggen over de wijsheid van God, zoals die nu in al haar rijkdom is geopenbaard in de Persoon van Christus. De Wijsheid is Zelf 'van boven' neergedaald op aarde en van Hem mogen wij hemelse wijsheid leren, wijsheid die 'in de eerste plaats rein is, vervolgens vreedzaam, inschikkelijk, gezeglijk, vol barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig, ongeveinsd' (Jak. 3:17). Op die vaste grondslag, op die 'pilaren' kunnen wij ons lewenshuis bouwen (vgl. Spr. 9:1).

Maar het is niet voldoende om de Heer Jezus Christus te aanvaarden als een 'wijsheidsleraar', zoals bijv. Salomo dat was. Hij is veel meer dan dat! Christus is immers 'de kracht van God en de wijsheid van God' (1 Kor. 1:24). Hij is de wijsheid in eigen Persoon, zoals trouwens al in het boek van de Spreuken bekendgemaakt was (met name in Spr. 8).

Christus, de kracht van God

Maar Hij is in de eerste plaats de *kracht* van God, want dát was wat wij nodig hadden als verloren mensenkinderen: kracht om ons te redden uit onze doodsstaat, uit onze ellende, onze verloren toestand. Die kracht om ons te verlossen en ons over te brengen vanuit de macht van de duisternis in Gods wonderbare licht moeten wij dus *allereerst* leren kennen. Pas dan kunnen wij Christus navolgen, Hem dienen en Hem welbehaaglijk wandelen.

Op grond van het volbrachte werk op het kruis hebben wij de verlossing, de vergeving van de zonden (Kol. 1:12-14). Daarover moeten wij dus steeds nadenken als wij wijsheid willen verwerven: over de Persoon en het werk van Christus als het ware brand- en zondoffer, slachtoffer en graanoffer. Hij is veel méér dan David of Salomo, dan Mozes of Aäron.

Als wij *Hem* kennen als onze Heere en Heiland, onze Verlosser en Zaligmaker, dan zijn wij vast met Hem verbonden op grond van Zijn dood en opstanding. Dan is *Hij* ons geworden: 'wijsheid van Godswege' (1 Kor. 1:30; 2 Kor. 1:21-22). Dan hebben wij alles aan Hem te danken en hebben wij de ware wijsheid gevonden. Dan kunnen

wij ook in nieuwheid van leven wandelen en 'wijsheid van boven' vertonen in ons leven.

